

«من می‌دانم که رهاکنده من زنده است و در نهایت بر زمین خواهد ایستاد، و پس از اینکه پوست تنم از بین رود هم با جسم خویش خدا را خواهم دید؛ من با چشمان خودم بر او خواهم نگریست، چشمان من نه دیگری. چقدر دلم در اندرونم بی تاب است.» ایوب 19: 25 – 27

این آیات یکی از طراوت بخش ترین قسمت ها در کتاب مقدس است. ایوب همه چیزش را از دست داده است، همه فرزندان، گوسفندان، شترها، گاوها، الاقها، و اکثر غلامان خانه اش را و خودش هم بواسطه داشتن زخم هایی دردناک در حال رنج دیدن است. دوستانش به کنار او آمده اند تا مدتی با او عزاداری کنند ولی پس از اندک زمانی آنها شروع به گفتن این می‌کنند که او بر علیه خداوند گناه کرده است و باید توبه کند. ایوب در مقابل خداوند گناه نکرده بود. البته این کاملاً درست است که همه ما گناهکاریم ولی ایوب دائماً قربانی گناه را به خداوند تقدیم می‌کرد. حتی خداوند درباره ایوب می‌گوید که «او بی عیب و درستکار بود، شخصی که از خداوند می‌ترسید و از شیطان اجتناب می‌کرد» (ایوب 1: 5 ؛ 8). ایوب در میان رنج و سختی ای که به راحتی قابل تصور نیست، ایمان عالی و مستحکم خود را به نیکوئی خداوند و اینکه او مردمش را نجات خواهد داد، نشان می‌دهد. این یک اظهار مهیج و جالب از طرف ایوب درباره خداوند است.

ایوب به اساساً می‌گوید که خداوند بر روی زمین خواهد آمد. او حتی می‌گوید پس از مدتی طولانی که خودش در قبر سپری کرد، برخواهد خواست و خداوند را خواهد دید. آیا قلب شما هم مثل قلب ایوب در درونتان برای آن روز بی تاب نمی‌شود؟ بسیاری خداوند را به دلیل این پیروی خواهند کرد که احساس می‌کنند به آنها وعده ثروت و آرامش در این زندگی داده شده است. برخی به دنبال مسیح می‌آیند چون احساس می‌کنند که برای انجام هرکاری که می‌خواهند، آزاد هستند. این اشخاص کتاب مقدس و تعالیمش را درست متوجه نشده اند. ایوب را به عنوان نمونه در نظر بگیرید، او در حالیکه شخصی عادل بود، همه چیزش را از دست داد، آیا ما بهتر از ایوب هستیم؟ در واقع مسیح وعده می‌دهد که ما سختی ها و مشکلات خواهیم داشت (یوحنا 16: 33)، او به ما وعده آسایش مالی و داشتن اموال را نمی‌دهد. او چیزی را به ما می‌دهد که بهتر است؛ اطمینان از نجات (یوحنا 10: 28)، صلحی که درک و فهم را در میان سختی ها به ما می‌دهد (یوحنا 14: 27) و مشارکت با او (مکاشفه 3: 20). اینها هدایایی فوق العاده و همیشگی هستند! چیزهای زمینی به هیچ وجه ابدی نیستند، این زندگی مانند لحظه ایست ولی ابدیت با خداوند، برای همیشه خواهد بود.

دعا: خداوند عیسی مسیح، لطفاً به من کمک کن تا درکی صحیح از کلام تو داشته باشم. من را ببخش زمانیکه در میان سختی‌ها و جفاها به نیکویی تو شک می‌کنم. کمک کن تا اعتماد و اطمینانی که ایوب در میان سختی‌ها و مشکلات داشت را داشته باشیم؛ زمانیکه گفت «من می‌دانم که نجات دهنده من زنده است و در نهایت بر روی زمین خواهد ایستاد و بعد از اینکه پوست بدنم از بین رفت نیز با جسم خویش خداوند را خواهم دید؛ من با چشمان خودم بر او خواهم نگریست، چشمان خودم نه دیگری. چقدر دل من در اندرونم بی تاب است!».